4 Μαΐου 2026

Η Παναγία σκέπασε με τη Χάρη Της το Μεσολόγγι – Πάνδημη υποδοχή της Ιεράς Εικόνος της Παναγίας «Άξιον Εστί» από το Άγιον Όρος (ΒΙΝΤΕΟ-ΦΩΤΟ)

/ Γενικά Θέματα / Ειδήσεις και Ανακοινώσεις / Εκκλησία / Θέατρο, Κινηματογράφος, Ντοκυμανταίρ, TV και Διαδίκτυο / Πολυμέσα - Multimedia

Μέσα σε ατμόσφαιρα ιεράς συγκινήσεως, δέους και ανεκλάλητης χαράς η Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου αξιώθηκε να υποδεχθεί την Ιερά και Θαυματουργό Εικόνα της Υπεραγίας Θεοτόκου «Άξιον Εστί» εκ του Αγιωνύμου Όρους το απόγευμα της Πέμπτης 30ης Απριλίου 2026.

Η Διαδικτυακή Τηλεόραση Pemptousia TV και όλα τα μέσα του ιστοτόπου «Άγιος Μάξιμος ο Γραικός» συνεργεία και ανταποκριτές

#span{ data-mce-type="bookmark" style="display: inline-block; width: 0px; overflow: hidden; line-height: 0;" class="mce_SELRES_start">

μετέδωσαν ζωντανά λεπτό προς λεπτό την υποδοχή της Ιεράς Εικόνος της Παναγίας «Άξιον Εστί» στην Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου.

Αποστολή στην Ιερά Πόλη Μεσολογγίου

- **Ρεπορτάζ: Δημήτρης Στρουμπάκος – Νικόλαος Ζαΐμης**
- **Τεχνική κάλυψη: Ανδρέας Χαλκιόπουλος – Αντώνης Βαραμπούτης**
- **Μοντάζ: Κώστας Ιωακειμίδης**

Η πάνδημη υποδοχή της «Κυράς του Αγίου Όρους» πραγματοποιήθηκε με κάθε εκκλησιαστική μεγαλοπρέπεια και τιμές αρχηγού κράτους στην κεντρική πύλη της Ιεράς Πόλεως από τον Σεβασμιώτατο **Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνό**, τον εκπρόσωπο της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος και του Μακαριωτάτου **Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. κ. Ιερωνύμου**, Σεβασμιώτατο **Μητροπολίτη Χαλκίδος κ. Χρυσόστομο**,

πλειάδα Αγίων Αρχιερέων, τον Ιερό Κλήρο, τους εκπροσώπους των τοπικών αρχών και φορέων και τον πιστό και φιλάγιο λαό.

Αφού αποδόθηκαν οι προβλεπόμενες τιμές ακολούθησε προσφώνηση από τον Εντιμώτατο Περιφερειάρχη Δυτικής Ελλάδος κ. Νεκτάριο Φαρμάκη και αντιφώνηση από τον Πρωτεπιστάτη, Γέροντα Αβραάμ Λαυριώτη, τον οποίο συνοδεύει σύσσωμη η Ιερά Κοινότητα του Αγίου Όρους, οι Επιστάτες και οι Αντιπρόσωποι των Ιερών Μονών, τα στελέχη της Ιεράς Επιστασίας, όπως ο Αρχιγραμματεύς και ο Κωδικογράφος, και οι Διακονητές (Εφημέριοι, Διάκονοι, Ιεροψάλτες, Τυπικάρης) του πανσέπτου Ιερού Ναού του Πρωτάτου. Επίσης εκ μέρους της Πολιτικής Διοικήσεως του Αγίου Όρους παρίσταται ο Αναπληρωτής Διοικητής κ. Αρίστος Κασμίρογλου.

Προσκεκλημένοι του Σεβασμιώτατου Ποιμενάρχου κ. Δαμασκηνού, συμμετείχαν στην υποδοχή οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες: **Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος, Σάμου, Ικαρίας και Κορσεών κ. Ευσέβιος, Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος, Πειραιώς κ. Σεραφείμ, Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος, Πατρών κ. Χρυσόστομος, Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, Λευκάδος και Ιθάκης κ. Θεόφιλος, Άρτης κ. Καλλίνικος, Ηλείας κ. Αθανάσιος, Νέας Ιωνίας, Φιλαδελφείας, Ηρακλείου και Χαλκηδόνος κ. Γαβριήλ, Νικοπόλεως και Πρεβέζης κ. Χρυσόστομος, Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Ιουστίνος, Καρπενησίου κ. Γεώργιος, Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ. Ιερώνυμος, Πολυανής και Κιλκισίου κ. Βαρθολομαίος, Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής**

και Κονίτσης κ. Αλέξιος, Κορίνθου κ. Παύλος και οι Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι Κερνίτσης κ. Χρύσανθος, Αχελώου κ. Νήφων και Επιδαύρου κ. Νικόδημος.

Με μεγαλειώδη λιτανευτική πομπή η Ιερά Εικόνα εισήλθε, δια της κεντρικής πύλης, στην Ιερά Πόλη και κατευθύνθηκε στα «Άγια των Αγίων» του Μεσολογγίου, στον **Κήπο των Ηρώων**, όπου, ενώπιον του Τύμβου που φυλάσσονται τα τιμιώτατα οστά των Εξοδιτών τελέσθηκε Επιμνημόσυνη Δέηση υπέρ αναπαύσεως των ψυχών, πάντων των ηρωικώς αγωνισαμένων και πεσόντων Ελλήνων και Φιλελλήνων κατά την ηρωική Έξοδο, προεξάρχοντος του Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνού.

Η παρουσία της Παναγίας στον ιερό αυτό χώρο προσέδωσε ιδιαίτερο πνευματικό βάθος στην ιστορική μνήμη και ανέδειξε τον άρρηκτο δεσμό πίστεως και πατρίδος.

Ο Πρωτεπιστάτης, **Γέρων Αβραάμ** κατέθεσε στεφάνι στον Τύμβο, εκ μέρους της Ιεράς Κοινότητος, και ακολούθησε προσφώνηση από τον Εντιμώτατο Δήμαρχο της Ιεράς Πόλεως Μεσολογγίου κ. **Σπυρίδωνα Διαμαντόπουλο** και αντιφώνηση από τον **Άγιο Πρωτεπιστάτη**.

Πρωτεπιστάτης Γέροντας Αβραάμ Λαυριώτης: Η Παναγία έρχεται να ακούσει τας προσευχάς, να παρηγορήσει τους δοκιμαζομένους και να χαρίσει ειρήνη και ελπίδα

Αντιφωνώντας ο Πρωτεπιστάτης Γέροντας Αβραάμ Λαυριώτης τόνισε τον βαθύ συμβολισμό της παρουσίας της Θεοτόκου σε έναν τόπο ιστορικής θυσίας και πίστης. Σημείωσε ότι η Ιερά Κοινότητα «με ιδιαιτέραν χαράν και πνευματική συγκίνηση» ανταποκρίθηκε στην πρόσκληση, μεταφέροντας «την σεπτήν και θαυματουργόν εικόνα... την γνωστήν εις όλην την Ορθοδοξίαν ως “Άξιον Εστί”». Υπενθύμισε τον ιδιαίτερο ρόλο του Αγίου Όρους ως «το περιβόλι της Κυρίας Θεοτόκου», όπου «πλέον των χιλίων ετών ανθεί η μοναχική πολιτεία».

Συνδέοντας το γεγονός με την ιστορική ταυτότητα της πόλης, υπογράμμισε ότι η Παναγία επισκέπτεται «την ιστορικήν ταύτη πόλη... δια την μείζονα θυσίαν και τον ηρωισμόν των κατοίκων της», χαρακτηρίζοντας το Μεσολόγγι «τόπον

δοκιμασίας και δόξης». Η μνήμη της Εξόδου, όπως είπε, παραμένει «φωτεινός οδοδείκτης πίστεως, θάρρους και ελευθερίας». Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στον παρηγορητικό ρόλο της Θεοτόκου, η οποία «έρχεται να ακούσει τας προσευχάς... να παρηγορήσει τους δοκιμαζομένους και να χαρίσει ειρήνη και ελπίδα». Παράλληλα, επεσήμανε ότι η παρουσία της εικόνας «ενισχύει τους πνευματικούς δεσμούς» της τοπικής Εκκλησίας με το Άγιο Όρος, «το ιερόν εργαστήριον της αρετής».

Κλείνοντας, εξέφρασε ευχαριστίες για την υποδοχή και τη φιλοξενία, εκφράζοντας τη βεβαιότητα ότι η επίσκεψη της εικόνας «θα προσφέρει εις όλους πνευματικήν χαράν, κατάνυξιν και ευλογίαν».

Αμέσως μετά η Ιερά Εικόνα εξήλθε του Κήπου των Ηρώων και τοποθετήθηκε σε στρατιωτικό όχημα και ξεκίνησε η ιερά λιτανεία με κατεύθυνση τον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Σπυρίδωνος.

Τελέσθηκε πανηγυρική Δοξολογία επί τη αφίξει της Ιεράς Εικόνος, προεξάρχοντος του **Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνού**, ο οποίος κατά την προσφώνησή του ανέδειξε τη βαθιά θεολογική και ιστορική σημασία της ελεύσεως της Παναγίας στην Ιερά Πόλη, υπογραμμίζοντας ότι η Θεοτόκος υπήρξε στήριγμα και ελπίδα των Ελευθέρων Πολιορκημένων και παραμένει έως σήμερα Μητέρα, καταφυγή και οδηγός του λαού μας.

«Ἡ Κυρά τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἡ ἀγγελοφώνητη Παναγία «Ἄξιόν Ἐστιν», ἔρχεται σήμερα σέ μιά ἄλλη ποίμνη, δική Της καί αὐτή, σέ μιά Πόλη Ἱερά σάν τό Περιβόλι Της· μιά Πόλη πού διακόσια χρόνια τήν καρτεροῦσε, ζώντας μέσα στό κρυφό μυστήριο τῆς ἐθελοθυσίας τῶν μαρτυρικῶν τέκνων της, καί τώρα μέ ἀνεκλάλητη χαρά Τήν ὑποδέχεται. Τήν ὑποδέχονται τά ἄψυχα καί τά ἔμψυχα, οἱ πέτρες οἱ μπαρουτοκαπνισμένες, οἱ ρύμες καί τά στενά τά ἁγιασμένα ἀπό τά δάκρυα καί τίς προσευχές, ἀπό τόν ἱδρῶτα καί τό αἷμα, ἀπό τήν ἀγωνία καί τή φοβερή πείνα, ἀπό τή λαμπροφόρα θυσία τῶν ἀγωνιστῶν τῆς Ἐξόδου. Τήν ὑποδέχονται οἱ ψυχές ἐκείνων, καί μαζί τους ὅλοι ἐμεῖς: οἱ κάτοικοι αὐτοῦ τοῦ ἁγιασμένου τόπου, πού εἴμαστε οἱ ἀπόγονοί τους, ἀλλά καί ὅλος ὁ λαός, ὅλο τό ἔθνος, πού εἶναι ἐδῶ νοερά συναγμένο σάν ἕνας ἄνθρωπος, σάν μιά ψυχή σέ ἑκατοντάδες σώματα.

Μέ πίστη, ἀφοσίωση καί εὐγνωμοσύνη περιβάλλουμε τήν Παναγία μας. Γιατί ἦρθε κοντά μας μέ μητρική στοργή, στήν ἐπέτειο αὐτή τήν ἱερή, πού εἶναι ἀπό τίς ἱερώτερες τῆς ἱστορίας τῆς φυλῆς μας. Ἡ παρουσία Της δίνει πνευματικό νόημα στήν ἱστορική μνήμη. Εἶναι παροῦσα κοντά στόν λαό μας διά τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος Της, ὅπως ἦταν παροῦσα καί πρίν ἀπό 200 χρόνια, στίς ψυχές τῶν Ἐλεύθερων Πολιορκημένων, πού Τήν εἶχαν παρηγοριά, καταφυγή καί ἐλπίδα τους, στά πιό σκοτεινά τους βράδυα καί στήν ἄνιση μέ τόν ἐχθρό μάχη».

Ο Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε ξεχωριστά όλους όσοι συνέβαλλαν στην απόφαση να εξέλθει η Ιερά Εικόνα του «Άξιον Εστί», τους Καθηγουμένους των είκοσι Ιερών Μονών του Αγίου Όρους, τον Άγιο Πρωτεπιστάτη και ολόκληρη την Ιερά Κοινότητα, τους Αγίους Αρχιερείς, τους εκπροσώπους των τοπικών περιφερειακών, δημοτικών, στρατιωτικών και λοιπών αρχών, τον Ιερό Κλήρο, τα μέλη των πολιτιστικών συλλόγων που πλαισίωσαν την ιερά λιτανεία, τα μέλη των σχολικών μονάδων της Ιεράς Πόλεως και όλο τον ευσεβή λαό.

Τέλος, ευχαρίστησε τον Εντιμώτατο κ. **Αθανάσιο Μαρτίνο**, Άρχοντα Έξαρχο της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας και πρώην Πολιτικό Διοικητή του Αγίου Όρους για την συμβολή του στην εκ βάθρων ανακαίνιση του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού Αγίου Σπυρίδωνος Ιεράς Πόλεως Μεσολογγίου και την εν γένει στήριξη του ποιμαντικού και φιλανθρωπικού έργου της τοπικής μας Εκκλησίας.

Ο Σεβασμιώτατος απένειμε στον κ. Αθανάσιο Μαρτίνο την ανώτατη τιμητική διάκριση της Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας, τον Χρυσό Σταυρό μετ’ Αστέρος.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του ευχήθηκε: «Αὐτή ἡ Πόλις μας ἡ Ἱερά, αὐτό τό «ἀλωνάκι» τό ταπεινό καί ἔνδοξο μαζί, πού μύριοι προσπάθησαν νά πατήσουν καί δέν τό κατάφεραν, νά παραμένει στό διηνεκές, φάρος καί σύμβολο πίστεως, θυσίας, ἁγιότητος, πνευματικῆς ἐλευθερίας, λεβεντογέννα γῆ ἡρώων καί μαρτύρων, ἀσυμβίβαστων ἀγωνιστῶν διψασμένων γιά ἀπελευθέρωση «ἀπό κάθε μορφή θανατίλας», κατά τόν σύγχρονό μας Ὅσιο Πορφύριο. Καί ἐμεῖς οἱ πολίτες της νά εἴμαστε πάντοτε «ἐξοδίτες», ἄνθρωποι πνευματικά, ἠθικά καί ἐθνικά ἐλεύθεροι, μέ ὁδηγό, καταφυγή καί ἀντιλήπτρια τή «Θεομάνα» Παναγία μας, τήν Ὑπέρμαχο Στρατηγό τοῦ Γένους μας, τήν Ὁποία «Ἄξιόν Ἐστιν» ὑμνεῖν καί δοξάζειν, τώρα καί πάντοτε καί στούς αἰῶνες».

Η Ιερά Εικόνα θα παραμείνει στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Σπυρίδωνος στην Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου έως το Σάββατο 9 Μαΐου 2026. Ο Ιερός Μητροπολιτικός Ναός θα παραμένει ανοιχτός ολόκληρο το εικοσιτετράωρο, ενώ καθημερινά θα τελούνται Ιερές Αγρυπνίες, Θείες Λειτουργίες και Ιερές Παρακλήσεις.

Η ευλογημένη παρουσία της Υπεραγίας Θεοτόκου στην Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου εντάσσεται στις επετειακές εκδηλώσεις για την συμπλήρωση διακοσίων ετών από την ηρωική Έξοδο της Φρουράς των Ελευθέρων Πολιορκημένων (1826 – 2026),

γεγονός το οποίο σφράγισε ανεξίτηλα την ιστορία του Γένους και ανέδειξε το Μεσολόγγι σύμβολο θυσίας, ελευθερίας και πνευματικής ανδρείας, ενώ η πάνδημη και συγκινητική υποδοχή της Παναγίας μας ανέδειξε τη ζώσα πίστη του λαού και τη διαχρονική σχέση της τοπικής Εκκλησίας με την ιερά παράδοση και την ευλάβεια προς την Υπεραγία Θεοτόκο.

Η προσφώνηση του Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνού:

Μητέρα, μητέρα μεγαλόψυχη στὸν πόνο καὶ στὴ δόξα/ Κι ἂν στὸ κρυφὸ μυστήριο ζοῦν πάντα τὰ παιδιά σου/ … Τὸ θεϊκό σου πάτημα δὲν ἄκουσα, δὲν εἶδα, / Ἀτάραχη σὰν οὐρανὸς μ’ ὅλα τὰ κάλλη πόχει / Ποὺ μέρη τόσα φαίνονται καὶ μέρη ‘ναι κρυμμένα·

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Χαλκίδος, Ἰστιαίας καί Βορείων Σποράδων κ. Χρυσόστομε, ἐκπρόσωπε τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καί τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.
Σεβασμιώτατοι καί Θεοφιλέστατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς.
Ὁσιολογιώτατε Ἅγιε Πρωτεπιστάτα Γέρων Ἀβραάμ καί λοιποί σεβαστοί ἐκπρόσωποι τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἄθω.
Ἐντιμολογιώτατε Ἄρχοντα Ἔξαρχε καί Μεγάλε Εὐεργέτα τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ

Μεγάλης Ἐκκλησίας, τέως Πολιτικέ Διοικητά τοῦ Ἁγίου Ὄρους, κ. Ἀθανάσιε Μαρτῖνε.
Κύριε Ὑπουργέ.
Κύριε Περιφερειάρχα Δυτικῆς Ἑλλάδος.
Κύριε Δήμαρχε τῆς Ἱερᾶς Πόλεως τοῦ Μεσολογγίου.
Κύριοι Βουλευτές.
Κύριοι Δήμαρχοι.
Ἐνδοξότατοι ἐκπρόσωποι τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ καί τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.
Λοιποί ἐκπρόσωποι τῶν Περιφερειακῶν καί Δημοτικῶν Ἀρχῶν.
Σεβαστοί μου πατέρες καί ἀδελφοί.
Λαέ τοῦ Θεοῦ ἀγαπημένε καί περιούσιε.

Πλήρεις συγκινήσεως καί δέους, κατά τήν εὐλογημένη αὐτή ὥρα, στήν Ἱερά Πόλη τοῦ Μεσολογγίου καί κάτω ἀπό τούς θόλους τοῦ παλαιοῦ καί ἱστορικοῦ Μητροπολιτικοῦ μας Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, ὑποδεχόμαστε τή «Μεγαλόψυχη Μητέρα τῆς Ἐλευθερίας», τή Μητέρα τοῦ ἔθνους, τή Μητέρα τῶν Ἐλεύθερων Πολιορκημένων, τήν Παναγία μας.

Ἡ Κυρά τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἡ ἀγγελοφώνητη Παναγία «Ἄξιόν Ἐστιν», ἔρχεται σήμερα σέ μιά ἄλλη ποίμνη, δική Της καί αὐτή, σέ μιά Πόλη Ἱερά σάν τό Περιβόλι Της· μιά Πόλη πού διακόσια χρόνια τήν καρτεροῦσε, ζώντας μέσα στό κρυφό

μυστήριο τῆς ἐθελοθυσίας τῶν μαρτυρικῶν τέκνων της, καί τώρα μέ ἀνεκλάλητη χαρά Τήν ὑποδέχεται. Τήν ὑποδέχονται τά ἄψυχα καί τά ἔμψυχα, οἱ πέτρες οἱ μπαρουτοκαπνισμένες, οἱ ρύμες καί τά στενά τά ἁγιασμένα ἀπό τά δάκρυα καί τίς προσευχές, ἀπό τόν ἱδρῶτα καί τό αἷμα, ἀπό τήν ἀγωνία καί τή φοβερή πείνα, ἀπό τή λαμπροφόρα θυσία τῶν ἀγωνιστῶν τῆς Ἐξόδου. Τήν ὑποδέχονται οἱ ψυχές ἐκείνων, καί μαζί τους ὅλοι ἐμεῖς: οἱ κάτοικοι αὐτοῦ τοῦ ἁγιασμένου τόπου, πού εἴμαστε οἱ ἀπόγονοί τους, ἀλλά καί ὅλος ὁ λαός, ὅλο τό ἔθνος, πού εἶναι ἐδῶ νοερά συναγμένο σάν ἕνας ἄνθρωπος, σάν μιά ψυχή σέ ἑκατοντάδες σώματα.

Μέ πίστη, ἀφοσίωση καί εὐγνωμοσύνη περιβάλλουμε τήν Παναγία μας. Γιατί ἦρθε κοντά μας μέ μητρική στοργή, στήν ἐπέτειο αὐτή τήν ἱερή, πού εἶναι ἀπό τίς ἱερώτερες τῆς ἱστορίας τῆς φυλῆς μας. Ἡ παρουσία Της δίνει πνευματικό νόημα στήν ἱστορική μνήμη. Εἶναι παροῦσα κοντά στόν λαό μας διά τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος Της, ὅπως ἦταν παροῦσα καί πρίν ἀπό 200 χρόνια, στίς ψυχές τῶν Ἐλεύθερων Πολιορκημένων, πού Τήν εἶχαν παρηγοριά, καταφυγή καί ἐλπίδα τους, στά πιό σκοτεινά τους βράδυα καί στήν ἄνιση μέ τόν ἐχθρό μάχη. Καί ὅταν τήν παραμονή ἐκείνης τῆς ἱστορικῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, πού ἦταν τό προανάκρουσμα τῆς Ἀνάστασης, οἱ Ἐλεύθεροι Πολιορκημένοι, ἐξαϋλωμένοι καί σχεδόν ἀγγελοποιημένοι ἐπιχείρησαν τήν ἡρωϊκή τους Ἔξοδο, Ἐκείνη εἶχαν συνοδοιπόρο καί συνεξοδίτισσα. Μαζί Της πέρασαν στή σφαίρα τῆς ἀνάστασης καί τῆς ἀθανασίας. Ξεπέρασαν τό σύνορο, πού μόνο οἱ μάρτυρες καί οἱ ἅγιοι μποροῦν νά περάσουν, καί διάβηκαν «ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τήν ζωήν», μέ τήν πίστη στήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ καί τῆς πατρίδας, μέ τήν πίστη σέ Κείνη, πού ἦταν ἡ Μητέρα τῆς Ἀναστάσεως.

Ἡ εὐχή πού ἀντάλλασσαν πρίν ἐξέλθουν πρός τό μαρτύριο ἦταν τό «Καλήν Ανάσταση»! Οἱ ἴδιοι προχώρησαν στήν ἔσχατη θυσία γιατί ἦταν ἤδη ἀναστημένοι καί ἐλεύθεροι· ἐλεύθεροι ἀπό τόν φόβο, ἀπό τόν ἑαυτό τους, ἀπό τίς ἀνάγκες καί τίς ἐπιθυμίες τους. Ὁ ἑκούσιος θάνατός τους ἦταν ὁ θρίαμβος τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου ἀπό τά ὅποια δεσμά, ἀπό κάθε ἔννοια δέσμευσης καί

σκλαβιᾶς. Ἡ θυσία τους ἔγινε «φῶς πού πατεῖ χαρούμενο τόν Ἅδη καί τό Χάρο»· καί ἡ Ἔξοδος, ὄχι μόνο πράξη πολεμική, ἀλλά κυρίως μαρτύριο πίστεως καί ἐλευθερίας.

Γι᾽ αὐτό, ὁ τόπος αὐτός ὁ μικρός ὅπου βρισκόμαστε σήμερα, τό «ἀλωνάκι», ὅπως τόν ὀνομάζει ὁ ἐθνικός μας ποιητής, μεταμορφώθηκε μέ μιά μεγάλη καί ἱερή μεταμόρφωση. Καί ἔγινε Πόλις Ἱερά, τόπος μαρτυρίας, πίστεως, Ἀναστάσεως, τόπος, ὅπου ὁ ἄνθρωπος συνάντησε τόν Θεό μέσα ἀπό τή θυσία καί τήν ἀγάπη, τόπος πού κατά τόν Σολωμό, ἀφοῦ πάλεψε μέ μεγάλες ἐνάντιες δυνάμεις, ἔβγαλε τίς «Μεγάλες Οὐσίες». Καί ἐξαγόρασε ἐκεῖνο τό ἀπριλιάτικο πρωινό μέ τόν ἑκούσιο θάνατό του τήν ἀνάσταση τῆς Ἑλλάδας.

Σέ αὐτόν σήμερα ὑποδεχόμαστε τήν Παναγία, τήν Ὁδηγήτρια καί Ἐμψυχώτρια τῶν Ἐλεύθερων Πολιορκημένων. Μεγάλη εἶναι ἡ πνευματική συγγένεια πού τούς ἑνώνει μαζί Της. Εἶναι ἡ μεγάλη Μάνα τῶν ἀνθρώπων, πού κατανοεῖ τόν ἀγῶνα, σκουπίζει τό δάκρυ, στηρίζει στήν ἀγωνία, διότι μετά τόν Χριστό μας πόνεσε πολύ, ἴσως περισσότερο ἀπό κάθε ἄνθρωπο πάνω στή γῆ. Ἡ Ἴδια βίωσε κατά τήν ἐπίγεια ζωή Της τήν πλήρη ἔξοδο καί ἀποταγή ἀπό ὅλες τίς κοσμικές σχέσεις, ἐπιθυμίες, νοήματα καί θελήματα. Καί ἔφερε στόν κόσμο τόν μεγαλύτερο «Ἐξοδίτη» πού ὑπῆρξε ποτέ, τόν Θεάνθρωπο Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, ὁ Ὁποῖος ἐξῆλθε ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Θεοῦ Πατρός καί ἐκένωσε Ἑαυτόν, «λαβών δούλου μορφήν... αἴρων τήν

ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου».
Ἡ Θεοτόκος στήριξε καί γιγάντωσε τίς ψυχές τῶν ἡρώων προγόνων μας, πού «γιά τοῦ Χριστοῦ τήν πίστη τήν ἁγία καί γιά τῆς πατρίδος τήν ἐλευθερία», ἐξομολογηθέντες, συγχωρήσαντες ἀλλήλους καί κοινωνήσαντες τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων προσφέρθηκαν στό μαρτύριο. Γι᾽ αὐτό καί ἐμεῖς σήμερα, κατά τήν ἱερή στιγμή τῆς ὑποδοχῆς Της, Τήν τιμοῦμε, Τήν προσκυνοῦμε, Τήν δοξάζουμε καί Τήν εὐγνωμονοῦμε γιά τήν μητρική Της «ἔξοδο» πρός ἐμᾶς. Συγχρόνως, ὅμως, εὐχαριστοῦμε καί ὅλους ὅσοι συνέβαλαν στήν ἔλευση καί στήν παραμονή κοντά μας καί κοντά στούς ἁγιασμένους μας νεκρούς, τῆς Ἱερᾶς καί περιπύστου Εἰκόνος Της.

Πρωτίστως καί ἀξιοχρέως εὐγνωμονοῦμε τούς Πανοσιολογιωτάτους Ἁγίους Καθηγουμένους καί τούς σεβαστούς ἀντιπροσώπους τῶν 20 Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἀθωνικῆς Πολιτείας, πού συναποτελοῦν τήν Διπλή Ἱερά Σύναξη τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Διότι τό αἴτημά μας γιά τήν ἔλευση τῆς Παναγίας μας στήν ξεχωριστή αὐτή περίσταση τό δέχθηκαν εὐμενῶς, τό ἐξέτασαν νηφαλίως καί κατενόησαν τήν ἐξέχουσα σπουδαιότητα τῆς παρουσίας τοῦ «Ἄξιόν Ἐστιν» στήν τρίτη μεγίστης ἐθνικῆς σημασίας Ἐπέτειο τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς Ἱστορίας. Γιά τοῦτο καί εὐλόγησαν τήν «Ἔξοδο» τῆς Εἰκόνος ἀπό τήν ἱερά Της καθέδρα, γεγονός τό ὁποῖο πολύ σπάνια καί σέ ἐξαιρετικές περιπτώσεις συμβαίνει. Ἔτσι τό «Σύμβολο» τοῦ

ἱεροῦ Ἄθωνα ἦλθε γιά νά λαμπρύνει τήν μνήμη τοῦ ἱστορικοῦ Γεγονότος τῆς Ἐξόδου, πού ἔχει πλέον καταστεῖ «σύμβολο» ἀνδρείας, πίστεως, αὐτοθυσίας καί κάθε εὐγενοῦς καί ὑψηλοῦ ἰδανικοῦ. Ὡς ταπεινός Ἐπίσκοπος αὐτῆς τῆς ἁγιασμένης καί ἡρωϊκῆς Ἐπαρχίας, διερμηνεύουμε τά αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης πρός τά μέλη τῆς Διπλῆς Ἱερᾶς Συνάξεως ὅλου τοῦ λογικοῦ ποιμνίου μας, ζώντων καί κεκοιμημένων· καί μάλιστα, τοῦ προκατόχου ἡμῶν ἡρωϊκοῦ Ἐπισκόπου τῆς Ἐξόδου Ρωγῶν Ἰωσήφ, καί πάντων τῶν Ἐξοδιτῶν, ἀνδρῶν, γυναικῶν καί παιδιῶν, τῶν ὁποίων οἱ ψυχές βρίσκονται «ἐν χειρί Θεοῦ» καί οἱ προσευχές μετά μαρτυρικῆς παρρησίας ἀνέρχονται ὑπέρ αὐτῶν πρός τόν Κύριο.

Ὁμοίως, εὐχαριστοῦμε τήν ἱερά συνοδεία τῆς Παναγίας μας, τόν Ἅγιο Πρωτεπιστάτη Γέροντα Ἀβραάμ Λαυριώτη καί τούς πολυσεβάστους ἐκπροσώπους τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος, πού σάν ἄγγελοι ὄντως περιστοιχίζουν τήν Κυρία Θεοτόκο. Ἄς εἶναι ὁ μισθός τους πολύς ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κατατεθειμένος στά ταμεῖα τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Διότι ἀφήνοντας γιά λίγες ἡμέρες τήν μοναστική τους διατριβή, τόν ἀγῶνα τους καί τά ποικίλα θέματα τῆς ἀθωνικῆς πολιτείας, πραγματοποίησαν μαζί μέ τήν Κυρία Θεοτόκο μιά «Ἔξοδο» καί αὐτοί πρός τόν λαό μας, πού τόση ἀνάγκη ἔχει ἀπό τήν παρουσία καί τήν στήριξη τοῦ ἁγιορειτικοῦ μοναχισμοῦ μας. Στούς σκοτεινούς καιρούς μας, κατά τούς ὁποίους κάθε ἱερό καί ὅσιο ἀμφισβητεῖται, καί οἱ ψυχές ἀναζητοῦν καταφύγιο μέσα στή γενική κρίση πού

ἐπικρατεῖ, σεῖς, ἅγιοι Πατέρες, εἶστε γιά μᾶς τό ὀχυρό καί τό τεῖχος, πού θά μᾶς βοηθήσει νά κρατήσουμε ἀντιστάσεις καί νά μή λησμονήσουμε, πώς καί σήμερα, ὅπως τότε στήν Ἔξοδο, ἔχουμε στό πλευρό μας τόν Χριστό, τήν Παναγία, τούς Ἁγίους μας, ἀλλά καί τό τιμημένο ράσο τοῦ καλόγερου, μέ ὅλα ὅσα αὐτό, ἑκατοντάδες χρόνια τώρα, ἀντιπροσωπεύει. Σᾶς εὐγνωμονοῦμε καί ζητοῦμε τήν εὐχή καί τήν προσευχή σας, γιά νά συνεχίσουμε νά μαρτυροῦμε Χριστό καί πατρίδα, ἀπό τήν «ντάπια», ὅπως θά ἔλεγαν οἱ Ἐξοδίτες ἀγωνιστές, ὅπου Ἐκεῖνος μᾶς ἔθεσε.

Εὐχαριστοῦμε ἀκόμη τήν παρισταμένη τῶν Σεβασμιωτάτων καί Θεοφιλεστάτων Ἀρχιερέων χορεία, τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Χαλκίδος, Ἱστιαίας καί Βορείων Σποράδων κ. Χρυσόστομο, ἐκπρόσωπο τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καί τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, καί τούς Ἀγαπητούς ἐν Χριστῷ Ἀδελφούς, οἱ ὁποῖοι προσέτρεξαν στό ταπεινό μας κάλεσμα, γιά νά ἀποτίσουν φόρο τιμῆς, ἀγάπης καί εὐλαβείας στήν Κυρία Θεοτόκο, καί νά ἀνατείνουν προσευχητικά ὁσίες ἀρχιερατικές χεῖρες ὑπέρ τῶν ἀειμνήστων προγόνων μας.

Τούς εὐχαριστοῦμε, διότι στά σεπτά τους πρόσωπα βλέπουμε τήν ἑνότητα, τή σύμπνοια καί τή συμπόρευση τῆς Ἐκκλησίας μέ τό Ἔθνος σέ κάθε ἱστορική του στιγμή, ὡς Μητέρας αὐτοῦ καί ἐμψυχώτριας στά μεγάλα καί στά ἱερά. Οἱ ἀρετές

τῶν προγόνων μας, ἡ γενναιοψυχία, ἡ ὁμοψυχία, τό ψυχικό σθένος, ἡ ἀδελφωσύνη, τό φιλότιμο, ἡ σταθερή ἀπόφαση θυσίας, ἡ ἀγάπη τῆς σταυρικῆς ζωῆς, τό ἐθνικό ὅραμα, τό πύρωμα τῆς καρδιᾶς γιά τήν ἐλευθερία καί ὅλα ὅσα ἀπαρτίζουν τήν ἱστορική φυσιογνωμία τοῦ λαοῦ μας, καί εἰδικότερα τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς Ἱερῆς μας Πόλης, γεννήθηκαν καί αὐξήθηκαν κάτω ἀπό τούς θόλους τῶν ἐκκλησιῶν, μέ τά ἅγια μυστήρια, ἀπό τίς πυρωμένες καρδιές ἁγίων ποιμένων, ἐπισκόπων καί ἱερέων. Εἴθε καί ἐμεῖς σήμερα, Σεβασμιώτατοι καί Θεοφιλέστατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, νά γίνουμε συνεχιστές ἐκείνων, προσφέροντας στόν Θεό καί στήν πατρίδα, ὅταν ἡ περίσταση τό καλέσει, ἀγνά καί «ἄμωμα θύματα».

Εὐχαριστοῦμε τούς ἐντιμοτάτους τοπικούς ἄρχοντές μας, καθώς καί τούς ἐνδοξοτάτους ἀρχηγούς τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ μας, πού παρίστανται στήν μεγάλη αὐτή ἱστορική στιγμή. Μέ αἰσθήματα φιλοπάτριδα καί θεοτοκόφιλα ἀνταποκρίθηκαν στό κάλεσμα τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας καί συνεργάστηκαν μαζί της ἀγαστῶς καί ἀξιεπαίνως γιά τήν προετοιμασία αὐτῆς τῆς μεγάλης στιγμῆς. Ἡ Παναγία μας εὔχομαι πατρικῶς νά ἀνταμείβει τήν καλή τους διάθεση μέ τήν πλούσια εὐλογία Της. Οἱ δέ νεομάρτυρες τῆς Ἐξόδου νά εἶναι πάντοτε γιά κείνους καί γιά ὅλους μας φωτεινά μετέωρα, στηλογραφίες καί ὑποδείγματα, ὥστε σέ κάθε συγκυρία τῆς ἱστορικῆς μας πορείας, νά βαδίζουμε, ὡς πρόσωπα καί ὡς ἔθνος, «τοῖς ἴχνεσιν αὐτῶν».

Θέλω νά εὐχαριστήσω ἀκόμα καί τούς Συλλόγους, ὄχι μόνο τῆς Ἱερᾶς Πόλεώς μας ἀλλά καί ὁλοκλήρου τῆς Αἰτωλοακαρνανίας, πού πραγματικά κόσμησαν τήν ὑποδοχή τῆς Παναγίας μας μέ τήν παρουσία τους. Τούς συγχαίρω, τούς εὐλογῶ καί πατρικῶς τούς εὔχομαι ὅλα τά ἀγαθά δωρήματα τῆς Κυρίας μας Θεοτόκου, ὥστε νά συνεχίσουν νά προσφέρουν μέ τό ἔργο του ὁ καθένας στό κοινό καλό τοῦ τόπου μας.

Ξεχωριστή θέση μέσα στήν πάνδημη αὐτή ἱερά πανήγυρη κατέχουν τά παιδιά μας ὅλων τῶν σχολικῶν βαθμίδων, πού ἦταν παρόντα μέ τίς ἑλληνικές σημαῖες τους. Εἶναι τό χρυσό μέλλον τῆς πατρίδας, πάνω στά ὁποῖα οἰκοδομεῖται ἡ ἱστορική καί πνευματική συνέχεια τοῦ ἑλληνορθόδοξου λαοῦ μας. Τά εὐχαριστῶ γιά τήν παρουσία τους καί τή συμμετοχή τους, καί τά εὐλογῶ μέ βαθειά συγκίνηση.

Τελευταῖο ἄφησα ἕνα ἰδιαίτερα ἐξέχον καί προσφιλές σέ ὅλο τόν ἑλληνικό λαό πρόσωπο, πού παντοῦ δίνει τό «παρών» μέ τίς ἐξαίρετες καί ἀφθονοπάροχες ἀγαθοεργίες καί εὐεργεσίες του· τόσο στόν τομέα τῆς ναυτιλίας ὅπου δραστηριοποιεῖται, ὅσο καί σέ κάθε τοπική Ἐκκλησία, κοινωνική δομή, φιλανθρωπική καί πολιτισμική πρωτοβουλία, ἀλλά καί σέ κάθε ἀναγκεμένο. Ὁμιλῶ γιά τόν Ἄρχοντα Ἔξαρχο καί Μεγάλο Εὐεργέτη τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας καί τῆς πατρίδας μας ὁλόκληρης, τέως Διοικητή τοῦ Ἁγίου Ὄρους καί εὐλαβέστατο τέκνο τῆς Κυρίας Θεοτόκου, Ἐντιμολογιώτατο κ. Ἀθανάσιο Μαρτῖνο.

Ὁ κ. Μαρτῖνος σπεύδει «ἀγαλλομένῳ ποδί» νά πραγματοποιήσει κάθε θεοφιλές ἔργο, ἀκόμα περισσότερο μάλιστα ὅταν αὐτό ἔχει σχέση μέ τήν Παναγία μας. Ἔτσι ἔσπευσε καί τώρα μέ θεοτοκόφιλα αἰσθήματα νά καλύψει τήν δαπάνη τῆς ὑποδοχῆς καί τῆς φιλοξενίας τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος «Ἄξιόν Ἐστιν» καί τῆς συνοδείας της, γιά ὅσες ἡμέρες θά παραμείνει στήν πόλη μας. Πρίν ἀπό αὐτό, ὅμως, ἀνέλαβε πέρυσι μέρος του μεγάλου ἔργου τῆς ἐκ βάθρων σχεδόν ἀνακαινίσεως τοῦ πανσέπτου Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ μας τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, στόν ὁποῖον βρισκόμαστε.

Χάρη στόν κ. Μαρτῖνο, τό ἔργο τῆς ἀνακαινίσεώς του ὁλοκληρώθηκε μέσα σέ ἑπτά μόλις μῆνες καί ὁ ἱστορικός Ναός μας προσφέρθηκε πάλι στόν λαό μας ἀνακαινισμένος, περικαλλέστατος καί πανέτοιμος γιά τόν λαμπρό ἑορτασμό τῶν

διακοσίων ἐτῶν τῆς Ἐξόδου, ἤδη ἀπό τόν περασμένο Δεκέμβριο. Εἴμαστε ἀπεριόριστα εὐγνώμονες στόν Μεγάλο μας Εὐεργέτη, τοῦ ὁποίου τό ὄνομα εἴμαστε βέβαιοι ὅτι κατέγραψε ὁ Μισθαποδότης Κύριος «ἐν βίβλῳ Ζωῆς».

Στοιχώντας στήν ἀποστολική ἐντολή «Ἐν παντί εὐχαριστεῖτε» καί ἐπιθυμώντας νά ἐκφράσουμε τίς ἀξιόχρεες εὐχαριστίες μας πρός τό πρόσωπό του, ἄν καί γνωρίζουμε ὅτι θά προσκρούσουμε στήν ἁπλότητα καί στήν ταπεινοφροσύνη του, τοῦ ἀπονέμουμε δικαίως τήν ἀνώτατη τιμητική διάκριση τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, τόν Χρυσοῦν Σταυρόν. Τοῦ εὐχόμαστε δέ ὁλοκαρδίως ἡ ἀνταπόδοσις τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ μας νά εἶναι πλουσιωτάτη καί ἡ προστασία Του ἀμαχωτάτη στόν ἴδιο, στούς ἐκλεκτούς οἰκείους του ζῶντες καί κεκοιμημένους, ὧν ἡ μνήμη αἰωνία, καί στίς φιλόθεες, φιλάνθρωπες καί φιλοπάτριδες πρωτοβουλίες του, ἀπό τίς ὁποῖες, σάν ἀπό χείμαρρο πραγματικό, κάθε γωνιά τῆς πατρίδας μας κατακλύζεται!

Τελειώνοντας, θά ἤθελα ὡς Ἐπίσκοπος αὐτοῦ τοῦ ἁγιοτόκου καί ἡρωοτόκου τόπου, νά ἐκφράσω μιά ὁλόψυχη εὐχή: Αὐτή ἡ Πόλις μας ἡ Ἱερά, αὐτό τό «ἀλωνάκι» τό ταπεινό καί ἔνδοξο μαζί, πού μύριοι προσπάθησαν νά πατήσουν καί δέν τό κατάφεραν, νά παραμένει στό διηνεκές, φάρος καί σύμβολο πίστεως, θυσίας, ἁγιότητος, πνευματικῆς ἐλευθερίας, λεβεντογέννα γῆ ἡρώων καί μαρτύρων, ἀσυμβίβαστων ἀγωνιστῶν διψασμένων γιά ἀπελευθέρωση «ἀπό κάθε μορφή

θανατίλας», κατά τόν σύγχρονό μας Ὅσιο Πορφύριο. Καί ἐμεῖς οἱ πολίτες της νά εἴμαστε πάντοτε «ἐξοδίτες», ἄνθρωποι πνευματικά, ἠθικά καί ἐθνικά ἐλεύθεροι, μέ ὁδηγό, καταφυγή καί ἀντιλήπτρια τή «Θεομάνα» Παναγία μας, τήν Ὑπέρμαχο Στρατηγό τοῦ Γένους μας, τήν Ὁποία «Ἄξιόν Ἐστιν» ὑμνεῖν καί δοξάζειν, τώρα καί πάντοτε καί στούς αἰῶνες.

Για περισσότερες φωτογραφίες πατήστε εδώ